

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/155/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415213039
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4415213039.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej spore žalobcov: 1/ N. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX M., 2/ H. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX M., 3/ P. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX M., a 4/ mal. T. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX M., zastúpený matkou P. A., zastúpených Mgr. Ľudovítom Paulovičom, advokátom so sídlom Martina Rázusa 19, 984 01 Lučenec, proti žalovaným: 1/ M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B. XXX, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Timoranská & Štofková, s.r.o., so sídlom Podzámska 32, 940 01 Nové Zámky, a 2/ KOOOPERATÍVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcov 1/ až 4/ proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4C/424/2015-289 zo dňa 28.03.2019 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému 1/ priznáva voči žalobcom 1/ až 4/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia 1/ až 4/ domáhali zaplataenia nemajetkovej ujmy od žalovaných 1/, 2/ z dôvodu, že žalobca 1/ utrpel pri dopravnej nehode dňa 26.06.2012 zranenie pravej dolnej končatiny, ktoré viedlo k jej amputácii. Toto rozhodnutie odôvodnil s odkazom na ustanovenia § 11, § 13 ods. 1, 2, 3, § 100 ods. 1, § 420 ods. 1, 2, 3, § 427 ods. 1, 2 a § 428 Občianskeho zákonníka. O trovách konania žalovaných 1/, 2/ rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016 (ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“) tak, že úspešným žalovaným 1/, 2/ priznal plnú náhradu trov konania voči žalobcom 1/ až 4/.

2. Podstatné v danej veci bolo vyriešenie otázky premlčania nárokov žalobcov, keďže žalovaní 1/, 2/ vzniesli v konaní námietku premlčania. Namietali, že žaloba, ktorú žalobcovia podali na súd faxom dňa 26.06.2015, nie je totožná s originálom doručeným súdu dňa 29.06.2015, teda v lehote troch dní v zmysle vtedy platného ustanovenia § 42 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30.06.2016 (ďalej len „OSP“).

3. Rozsudkom č. k. 4C/424/2015-195 zo dňa 27.04.2017 súd prvej inštancie žalobe žalobcov voči žalovanému 2/ čiastočne vyhovel, pričom považoval námietku premlčania vznesenú žalovanými 1/, 2/ za nedôvodnú. Uviedol, že k udalosti, z ktorej si žalobcovia uplatňujú nároky, došlo dňa 26.06.2012, a preto

sa žalobcovia mohli najneskôr do 26.06.2015 domáhať svojho práva na priznanie nemajetkovej ujmy na súde. Žaloba z 26.06.2015 bola doručená súdu faxovým podaním toho istého dňa o 12.07 hod. V súlade s vtedy platným ustanovením § 42 ods. 1 OSP, žalobcovia toto podanie doplnili do troch dní predložením jeho originálu, t. j. 29.06.2015. Žaloba doručená súdu faxom síce v bode VII. nebola identická so znením bodu VII. žaloby zaslanej súdu v origináli dňa 29.06.2015, avšak petit oboch podaných žalôb bol rovnaký, preto súd prijal záver, že žalobcovia postupovali v súlade so zákonom a podanie doplnili v lehote troch dní.

4. S uvedeným názorom súdu prvej inštancie sa odvolací súd nestotožnil, a preto uznesením č. k. 12Co/129/2017-260 zo dňa 25.10.2018 odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojom rozhodnutí vyslovil odvolací súd právny názor, že procesný predpis platný v čase podania žaloby jasne stanovil, že to podanie, ktoré bolo urobené telefaxom, bolo treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. To znamená, že podanie s tým istým textom v celom jeho rozsahu, ktorý žalobcovia faxovali súdu, bolo potrebné predložiť súdu do troch dní. Podanie doručené dňa 29.06.2015 však nebolo originálom telefaxového podania, ktoré došlo súdu dňa 26.06.2015. Z uvedeného teda vyplýva, že za deň podania žaloby na súd možno považovať až deň 29.06.2015 a pri posudzovaní dôvodnosti vznesenej námietky premlčania bolo potrebné vychádzať z tohto dátumu podania žaloby na súd prvej inštancie. Vychádzajúc z právneho záveru odvolacieho súdu mal súd prvej inštancie opätovne posúdiť plynutie premlčacej doby a ustáliť, či žalobcovia podali žalobu v rámci premlčacej doby a následne postupovať podľa stanoviska odvolacieho súdu podrobne rozpísaného v odôvodnení zrušujúceho uznesenia.

5. Zo zisteného skutkového stavu mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca 1/ utrpel dňa 26.06.2012 závažné poškodenie zdravia v dôsledku dopravnej nehody, keď Q. C. riadil kolesový traktor zn. ZETOR 7011, EVČ: N spolu s prívesom na účelovej komunikácii vedúcej ku skládke odpadu. Pri schádzaní dolu svahom došlo k prevráteniu traktora na ľavú stranu, čím žalobca 1/ utrpel polytraumatizmus, svalové zranenia pravej dolnej končatiny, otvorenú zlomeninu predkolenia vľavo, ktoré viedli k následnej amputácii pravej dolnej končatiny od stehenného zhybu. Vodič traktora Q. C. bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/25/2013 zo dňa 13.03.2013 uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1/ a 2/ písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona a bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, ktorý súd podmienene odložil na skúšobnú dobu troch rokov. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 28.03.2013. Žalobca 1/ bol so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na občiansko-právne konanie.

6. Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že k udalosti, z ktorej si žalobcovia uplatňujú nárok, došlo dňa 26.06.2012. Žalobcovia doručili žalobu na súd faxom dňa 26.06.2015 o 12.07 hod. V zmysle vtedy platného ustanovenia § 42 ods. 1 OSP podanie urobené telefaxom bolo treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada. Žalobcovia doručili súdu dňa 29.06.2015 žalobu, ktorej bod VII. nebol identický so znením bodu VII. žaloby podanej faxovým podaním dňa 26.06.2015. Podanie, ktoré žalobcovia doručili súdu v origináli dňa 29.06.2015, nebolo teda identické s faxovým podaním zo dňa 26.06.2015, z čoho vyplýva, že žaloba bola podaná na súd až dňa 29.06.2015. K neoprávnenému zásahu do práv žalobcov 1/ až 4/ došlo dňa 26.06.2012, keď sa stala dopravná nehoda a premlčacia doba na uplatnenie nároku žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy začala plynúť deň po tejto udalosti, t. j. 27.06.2012 a uplynula dňom 27.06.2015. Žaloba bola podaná na súd až 29.06.2015, t. j. po uplynutí všeobecnej premlčacej doby. Na podporu svojho názoru poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/265/2009. Vzhľadom na uvedené skutočnosti posúdil námietku premlčania vznesenú žalovanými 1/, 2/ ako dôvodnú, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

7. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia 1/ až 4/, ktorí navrhli rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe vyhovieť. Namietali nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Uviedli, že súd sa nevysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami a rozhodol na základe vlastného posúdenia odbornej otázky, ktorou je ustálenie zdravotného stavu žalobcu 1/. Svoje nároky si uplatnili žalobou podanou na súd telefaxom dňa 26.06.2015 a jej originál doplnili v lehote troch dní. Zmena znenia bodu VII. žaloby podanej telefaxom a žaloby doplnenej v originály bola nepatrná a bezvýznamná. Petit oboch žalôb však bol identický. Vzhľadom na to, že prevažná

časť podania doručeného súdu dňa 29.06.2015 bola identická s telefaxovým podaním, je potrebné doplnené podanie považovať za originál telefaxového podania a následne prijať záver, že žaloba bola podaná na súd dňa 26.06.2015. Aj keby súd posúdil ako deň podania žaloby dátum 29.06.2015, treba považovať žalobou uplatnené nároky ako uplatnené včas, pretože až 29.06.2012 došlo k amputácii predkolenia. V dôsledku takéhoto trvalého a závažného zásahu do telesnej integrity žalobcu 1/, došlo k vzniku ich nemajetkovej ujmy (žalobcov 1/ až 4/). Zákonná trojročná premlčacia doba pre uplatnenie nárokov na náhradu nemajetkovej ujmy uplynula až dňa 29.06.2015. Keďže žaloba bola podaná pred jej uplynutím, nebol daný dôvod na jej zamietnutie. Vo vzťahu k rozhodnutiu o náhrade trov konania považovali za správne aplikovať ustanovenie § 257 CSP, pretože ide o špecifický charakter žalobou uplatnených nárokov. Súd sa mal možnosť oboznámiť s ich sociálnou situáciou. Za okolnosti hodné osobitného zreteľa považujú zodpovednosť žalovaného za stratu nohy žalobcu 1/, vznik nemajetkovej ujmy (u žalobcov 2/ až 4/), samotný charakter konania o náhradu nemajetkovej ujmy, ich postoj v konaní, nepriaznivý zdravotný stav žalobcu 1/, ich sociálnu situáciu ako aj skutočnosť, že žalovaný nevyjadril ľútosť nad vznikom ich ujmy. Tiež poukázali na zisk žalovaného 2/ za rok 2018, ktorého by rozhodnutie o trovách konania nijako nezaťažilo.

8. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a navrhol ho potvrdiť. Nestotožnil sa s názorom žalobcov, že podanie zo dňa 29.06.2015 nemusí úplne zodpovedať faxovému podaniu a že je na súde, aby skúmal, či sa doplnené podanie v podstatnom zhoduje s faxovým podaním, čo by znamenalo, že otázka včasnosti podania žaloby by závisela od subjektívneho hodnotenia súdom. Premlčacia doba plynie okamihom, keď došlo k neoprávnenému zásahu a nie počnúc dňom kedy sa začali dôsledky zásahu prejavovať. Takýmto výkladom by nebolo možné premlčaciu dobu usledovať. Iné by bolo, keby si žalobca uplatnil nároky súvisiace so škodou na zdraví (bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia), ktoré boli uspokojené s poisťného plnenia. Má za to, že okamihom zásahu, ktorý nastal dňa 26.06.2012, začala plynúť premlčacia doba.

9. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a ako taký ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Vo veci postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorého: (1) Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (2) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany. Zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd po prejednaní veci konštatoval, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol správne a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil, a tak na dôvazok uvádza len nasledovné:

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia sa žalobou podanou na súd faxom dňa 26.06.2015 domáhali zaplata nemajetkovej ujmy, ktorá im vznikla v dôsledku zranenia žalobcu 1/ dňa 26.06.2012, ktoré viedlo k amputácii pravej dolnej končatiny od stehenného zhybu. Žalobu podanú faxom mali žalobcovia podľa ustanovenia § 42 ods. 1 OSP doplniť do troch dní predložením jej originálu, t. j. do 29.06.2015. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žaloba doručená faxom nebola v bode VII. identická so znením bodu VII. žaloby zaslanej súdu v origináli dňa 29.06.2015, a preto prijal záver, že žalobu žalobcovia podali na súd až dňa 29.06.2015. Následne považoval námietku premlčania vznesenú žalovanými za dôvodnú, pretože k dopravnej nehode došlo dňa 26.06.2012 a premlčacia doba začala plynúť deň po tejto udalosti, t. j. 27.06.2012 a uplynula 27.06.2015. Žalobcovia tak podali žalobu dva dni po uplynutí premlčacej doby. Na základe právneho záveru o premlčaní nároku žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy súd žalobu zamietol.

11. Procesný predpis § 42 ods. 1 OSP platný v čase podania žaloby jasne stanovil, že podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. To znamená, že podanie s tým istým textom v celom jeho rozsahu, ktorý žalobcovia faxovali súdu, bolo potrebné predložiť súdu

do troch dní. Žalobcovia však súdu nezaslali originál toho podania, ktoré bolo doručené súdu faxom dňa 26.06.2015, zaslali iné podanie, ktorého obsah v bode VII. žaloby zmenili. Aj keď bol žalobný petit a prevažný text týchto dvoch podaní rovnaký, podanie doručené dňa 29.06.2015 nebolo originálom telefaxového podania, ktoré došlo súdu dňa 26.06.2015. Z uvedeného teda vyplýva, že za deň podania žaloby na súd možno považovať až deň 29.06.2015 a pri posudzovaní dôvodnosti vznesenej námietky premlčania bolo potrebné vychádzať z tohto dátumu podania žaloby na súd prvej inštancie.

12. Neobstojí ani tvrdenie žalobcov, že znenie bodu VII. v telefaxovom podaní a podaní, ktoré bolo súdu doručené dňa 29.06.2015 nemalo vplyv na obsah žaloby, a teda išlo o zmenu nepatrnú a bezvýznamnú. Účelom zákonodarcu bolo poskytnúť žalobcovi, ktorý nestihol podať žalobu na súd včas, aby ju zaslal telefaxom a následne ju v lehote 3 dní doplnil predložením originálu. To znamená, že originál žaloby, ktorý žalobca odfaxoval súdu, má následne najneskôr v lehote troch dní súdu aj predložiť. Žalobcovia preto mali originál podania odfaxovaného na súd dňa 26.06.2015, predložiť v lehote troch dní. Pokiaľ mali žalobcovia potrebu doplniť svoje tvrdenia uvádzané v žalobe, mohli tak urobiť v ďalších podaniach. Z textu telefaxového podania je zrejmé, že obsah bodu VII. sa netýka daného prípadu, žalobcovia sa v ňom zmieňovali o strate najbližšej osoby a požadovali nemajetkovú ujmu 12.000 eur. Pričom v podaní doručenom dňa 29.06.2015 už smrť blízkej osoby neuvádzali a požadovali nemajetkovú ujmu 20.000 eur (žalobcovia 1/, 3/) a 15.000 eur (žalobcovia 2/, 4/). Ani totožnosť žalobných petitov sporných podaní namietaná žalobcami v odvolacom konaní nemohla zhojiť nesprávny postup žalobcov, ktorým nedošlo k predloženiu originálu telefaxového podania tak, ako stanovil procesný predpis v ustanovení § 42 ods. 1 OSP.

13. Odvolací súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcov o počiatku plynutia premlčacej doby od okamihu amputácie predkolenia žalobcu 1/. Počiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby náhrady za nemajetkovú ujmu je podľa § 101 Občianskeho zákonníka viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilého porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv. Do práva žalobcov na rodinný život bolo zasiahnuté dňom, keď došlo k dopravnej nehode (26.06.2012), pričom zranenie žalobcu spôsobené danou dopravnou nehodou, ktoré viedlo k následnej amputácii pravej dolnej končatiny, je len následkom tohto neoprávneného zásahu. Deň nasledujúci po dni, kedy došlo k dopravnej nehode, t. j. 27.06.2012, si žalobcovia mohli prvýkrát uplatniť svoje právo na náhradu nemajetkovej ujmy. Od tohto dňa začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 27.06.2015. Žalobcovia však žalobu podali na súd až dňa 29.06.2015, t. j. dva dni po lehote stanovenej zákonom.

14. Nemožno súhlasiť ani s argumentáciou žalobcov obsiahnutou v odvolaní, že súd prvej inštancie na základe vlastného posúdenia ustálil zdravotný stav žalobcu 1/. Súd prvej inštancie sa otázkou ustálenia zdravotného stavu žalobcu 1/ vo svojom rozhodnutí vôbec nezaoberal, a táto ani nebola pre rozhodnutie o nároku na náhradu nemajetkovej ujmy podstatnou.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, a vzniknutú situáciu zhodnotil komplexne. S ohľadom na odôvodnenie napadnutého rozsudku rozhodnutie súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky podstatné námietky žalobcov opísané v odvolaní, jeho odôvodnenie zodpovedá požiadavkám upraveným v ustanovení § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pričom toto rozhodnutie odvolací súd nezhodnotil ako arbitrárne, nepresvedčivé a nepreskúmateľné. S ohľadom na to odvolací súd nemohol posúdiť odvolanie žalobcov ako opodstatnené, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

16. Vo vzťahu k námietke žalobcov o potrebe aplikovať ustanovenie § 257 CSP pri rozhodovaní o trovách konania odvolací súd poznamenáva, že pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie trov úspešnej strane treba prihliadať v prvom rade na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery strán sporu a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávnenej strany sporu, teda toho, komu budú trovy konania zaplatené. Významnými z hľadiska aplikácie § 257 CSP sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj strán v priebehu konania a pod. (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3M Cdo 5/2006).

17. S ohľadom na obsah spisu odvolací súd nevhliadol potrebu aplikovať uvedené ustanovenie na daný prípad. Odvolací súd výhrady žalobcov prvýkrát prezentované až v odvolacom konaní nepovažoval za také, ktoré by mali byť vyhodnotené ako dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania protistrane. Žalobcovia argumentovali najmä ich sociálnou situáciou, ktorú však bližšie nešpecifikovali, preto ju ani odvolací súd nemohol vo vzťahu k nožnej aplikácii daného ustanovenia posúdiť. Ďalšie dôvody uvádzané žalobcami ako nevyjadrenie ľútosti žalovaným (zrejme mali na mysli žalovaného 1/) nad vznikom ujmy až do podania žaloby, zodpovednosť žalovaného za stratu nohy žalobcu 1/ a vznik nemajetkovej ujmy žalobcov 2/ až 4/, postoj žalobcov v konaní, nepriaznivý zdravotný stav žalobcu 1/, nepovažoval odvolací súd za dôvody hodné osobitného zreteľa. V prípade sporov o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej v dôsledku dopravnej nehody ide vždy o zásah do zdravia, resp. života človeka, za ktorý je zvyčajne zodpovedný žalovaný, aj keď je možné, že aj žalobca môže na vzniku dopravnej nehody participovať určitou mierou spoluzavinenia. Preto uvedené argumenty nie je možné považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania protistrane. V opačnom prípade by každý neúspešný žalobca uplatňujúci si nemajetkovú ujmu nemusel úspešnej protistrane nikdy žiadnu náhradu trov konania uhradiť. Na základe uvedeného odvolací súd nepovažoval odvolanie žalobcov voči výroku o trovách konania vo vzťahu k žalovaným za opodstatnené, a tak rozhodnutie aj v tejto časti ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. V odvolacom konaní boli úspešní žalovaní 1/, 2/, ktorým patrí v celom rozsahu náhrada trov vynaložených v tomto štádiu konania. Odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP rozhodol, že žalovaný 1/ má voči žalobcom 1/ až 4/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Žalovanému 2/ v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že sa mu nárok na ich náhradu nepriznáva.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).